

[Svend Auken]

Jeg startede med at sige, at det synes, som om regeringens vigtigste mål er at blive siddende, og at dens økonomiske opfattelse er, at nu skal man nyde fordelene ved, at det internationale opsving i hvert fald fortsætter i 1990, uden at gøre en indsats for en varig forbedring af Danmarks situation.

Men fortsætter den økonomiske kurs, der blev lagt med finansloven, tror jeg desværre, at glæden ved opsvinget vil blive kortvarig, og at goderne vil blive uretfærdigt fordelt, og at vi kan vente os nye stramninger.

Som jeg sagde, ønsker Socialdemokratiet at stemme ja til et godt finanslovsforslag. Vi trænger til en god finanslov i Danmark. Men vi agter at stemme nej til et dårligt finanslovsforslag. Danmark trænger bestemt ikke til en finanslov, der ikke duer.

Netop nu, hvor der overalt i vores verdensdel er oprud og en revolutionær bevægelse hen imod frihed og demokrati, og hvor mulighederne for samarbejde og økonomisk udvikling er bedre end nogen sinde, er der brug for samarbejde, social retfærdighed og visioner, kort sagt alt det, som finanslovsforslaget for 1990 er totalt blottet for.

Må jeg sammenfatte:

Vi ønsker samarbejde med andre og vil gøre vort til – det skylder vi også vælgerne – at løse Danmarks problemer. Men vi siger nej til finanslovsforslag for 1990, fordi det er socialt uretfærdigt, ikke mindst over for pensionisterne og børnefamilierne, og fordi det er udtryk for en ensidig blokpolitik med det yderste højre. Fordi finanslovsforslaget bryder med en række vigtige aftaler med Socialdemokratiet og dermed svækker troværdigheden i det politiske arbejde. Aftalebrud i forhold til skattefiduser. Aftalebrud i forhold til den kollektive trafik. Aftalebrud i forhold til uddannelsen for de ledige. Og endelig, fordi finansloven vil forværre den store arbejdsløshed og gælden til udlandet.

Om et år vil der være flere arbejdsløse, flere mennesker, der ikke har råd til at blive i deres egen bolig, et nyt stort milliardunderskud på statens regnskab og en ny rekordgæld til udlandet.

Der henvises i debatten – og det er det allersidste, jeg skal sige – til eksempler fra tidligere tiders praksis i forbindelse med afstemningen ved finanslovsforslagets tredje behandling. Men disse henvisninger har efter vor opfattelse helt

mistet deres mening, når en regering systematisk bryder og undergraver vigtige aftaler med oppositionen.

Dansk politik under den nuværende regering har ikke meget tilfælles med forholdene under tidligere danske regeringer, uanset om de var socialdemokratiske eller borgerligt ledet. Der er vist ikke den parlamentariske regel, som den nuværende regering ikke har brudt, når det passede den. Det har tvunget Socialdemokratiet til at ændre principiel opfattelse af afstemning ved tredje behandling af finanslovsforslaget.

I fremtiden stemmer vi ja til finanslovsforslaget, hvis forslaget er godt eller i det mindste peger i den rigtige retning.

Ingen af de betingelser er opfyldt i år, og derfor stemmer vi nej.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det var da en utrolig svada, hr. Svend Auken kunne svinge sig op til, i betragtning af at Socialdemokratiet har formået at stille med beskedne 2½ mia. kr. i ændringsforslag til det samlede finanslovsforslag.

Og så viste hr. Svend Auken jo endnu en gang, at hans talent som demagog er væsentligt bedre end talentet som taktiker. Når man taler om huslejebegrebet, bliver det til besparelser på 3.000-4.000 kr. om året, selv om hr. Svend Auken ved, at vi taler om 480 kr. i 1990. Det svarer til 1,30 kr. om dagen. Men sådanne dagsberegninger har åbenbart kun den sande demagogs interesse, når det passer ind i krammet – i dette tilfælde med børnefamilierne.

Mon ikke hr. Svend Aukens problem i virkeligheden er, at han har så svært – ja, nærmest umuligt – ved at se, hvordan han igen skal få placeret sit parti i en situation, hvor det kan få indflydelse?

Som normalt kun Fremskridtspartiet og SF vælger man rollen som goldt oppositionsparti, som protestparti, og man stemmer imod finanslovsforslaget, på trods af at det altså har været nødvendigt at ændre argumentationen fra 1983 til i dag. Dengang ville man stemme for, hvis bare regeringen havde sit parlamentariske grundlag i orden. Det har man nu. Men nu stemmer man alligevel nej.

Hr. Svend Auken har dermed, støttet af fru Ritt Bjerregaard, formået at isolere sit parti og